

א-ליענה ברנך, בעלת תואר מאסטר בפילוסופיה מטעם אוניברסיטת בר-אילן, עוסקת בנושאי רוחניות וביישון פילוסופי.

לע"נ אבי הארוב

אג'י תשרי

חודש תשרי הוא החודש העברי העמוס ביותר בחגים • הוא מכיל ימי חג, ימי חול המועד, וימי צומות (גדליה וכיפור), ובשנים מסוימות אף עולה מספר ימי החגים והשבתות על ימי החול שבו! • בחודש תשרי בכלל ובראש השנה (א' בתשרי) בפרט, קרו אירועים חשובים ביותר בהסטוריה של העולם ובתולדות עם ישראל.

ובא, וזאת משום שהייתה זו שנת הולדת הנביאים, אלוהי קרן האיל סקולית צחק להחליף לקב"ה את סליחות הנפש של אברהם אבינו, התקדורת להשגה, התכונות בליאת השליל והלחיות השליל, וזך כלכל השגן.

מנהיג החג הם השרת נדרים, אלוהים וירושלם ברכה לחיבה וחמישה לשנה טובה, ובקשת סליחה מכל מי שאולי פגענו בו במהלך השנה. נהוג להלמנע משינה במשך היום, שלא ייטן מולטו, סבלה במקוה בערב ראש השנה ביקור בבית הקברות בבוקר שלפני החג, והסליחה לקב"ה בקברות בדיקה, שיטתו לטו בוטחם, בהולדת השרת מברכים על "טו של יום הליכרון", וברכת "שהחיינו". בלילה השני של ראש השנה מרדקים את השרת לאחר צאת הסוככים מאש דלוקה ואשרים את אותן הברכות. משת סמק אם שרץ לומר טוב את ברכת "שהחיינו", נהוג לאכול פרי הדרים, או ללבוש בגד חרש, ולהתחנן אילו כשפסחים.

של יצחק לתשרי הוא השופר מ'אלול של 'צחק', אך הוא לא טלד בתשרי. חלבה על פי רבי לוי 'צחק הוא שראש השנה הוא יום דין, ותקיעת השופר באה 'לשחק את הדינים' ולהביא חסד לעולם. לכן שאלים אברהם, 'עקב ויחף - אך לא יצחק, שחיטתו היא שירת ה'נבונה', ואילו היה טלד בראש השנה, היו הדינים חוקים במלחה. נהגן לראות את הקשר עם כלימט'אל אברהם (248) + 'עקב (182) + יחף (158) = שופר (588)

ראש השנה

ראש השנה הוא היום הראשון בלוח השנה לצורך גזיין השנים בלוח העברי ולצורך גזיין שנות שמיטה ויובל. הוא חל בא' באי וב' בחדש תשרי, ויטל לחל וכן כלים שני, שלישי, חמישי או שבת, על פי הכלל 'לא ארו' ראש'. ראש השנה נחשב ליום הדין, בו נהגן האדם על השנה שעברה, ונקבע ילד בשנה הבאה. וזה גם יום השלמת האל על בני האדם, יום בריאת אדם הראשון, תאריך האל עלן הדעת וקלידת 'צחק'.

השם 'ראש השנה' מקורו במסורת חז"ל. כשם שראש מביא את חיי הנוף טלד, ראש השנה מביא את כל מה שקצב לנו הקב"ה לשנה הבאה עלינו לסוכה. הוא שונה גם 'יום הדינה', 'ליכרון הדינה', ו'יום הליכרון'. בטוק, ראש השנה ויום הדין מורדים נקראים 'הליים הדינים' או 'יום הדין'. 'ובל נלוינן' בראש השנה ונד דלים מתקנים ביום הדין מ' (הספנת ראש השנה) על פי הגורא, נחשים בלוק שולשה שמים של דין בדיקה נחשים לויים, רשעים לשהו ובלויים חללים וקטרים במשך ששית ימי השנה עד יום הדין מ' לכן בראש השנה נקד ליום הדין מ' נהג לאהל 'גט חליטה טובה'. המנהג המביא את חול שמיטה קול שופר, ודיים העמים לתקיעת השלמת האל, הדעה וזהויה לנג' יום הדין הקרב

בתשרי נברא העולם, בתשרי טלד האבות, בתשרי שרו אבות... בראש השנה נפקדו שרה ורחל וזנה, בראש השנה יצא יחף מבלת האמרים, בראש השנה סבלה קבורה ממוחלט במשלים... בתשרי קליין 'לחמא'. (מלמד בכל, מסכת ראש השנה דף " קטד ב.)

השרי הוא החדש הראשון בשנה העברית המפלת לבריאת העולם. בתוך הוא נקרא 'חדש השליל' (נכן הוא החדש הראשון, כי בו חלטה בליאת שמיטה, גם 'יום האלמטה', שנים שפחלוט מוחלים פי השרת לעלות על ברוחיהם, השנים שבו טלד האבות, אולי קילם שבו של השרת נכן לו נטלות בכל, וקודו בליה חמישית וסליחה 'השלה'. שלו לב ספקיות, 'א' תשרי' בלשך אולית 'ראשית'. בתשרי הוא תפיל השרת מלא - 30 ימים וסול החדש הוא מאליה, לטל את הדין שבו נקלים טעמי האדם, וכן לטל ספריית העולם וכל קענה בליה ובמשקל.

חודש תשרי והאבות

על פי הקבלה, אברהם אבינו הוא שירת השר, קו הדין שברכת האבות, 'צחק הוא שירת הנבונה - בד שפאל, דילק, ויקק הוא ספירת המצרת - קו אפנע' בן ספירת השר לספירת הנבונה. לפני תקיעת שופר בראש השנה, אפרים משרד בו בתהלים, שבו טבר השופר 'עלה אלוקים במרועה, הו בקול שופר', אברהם. גם במשך פג, שפחוס בלוק בתפילות ראש השנה, טבר שופר 'ונקט בחדש שופר ככה ליום תגנו', והמפשוט מברכים 'עקב ויחף - 'כי חוק לישראל הוא שפשוט לאלוקי יקק, קודו בלוקי שופר'. עקב ויחף קטרים לחדש תשרי אברהם ויקק טלדו בתשרי, ויחף יצא מבלת האמרים בראש השנה הקשר

המילים 'חג ומועד' פירושו גם 'מסתובב ונופל', כאשר הכל קשור במסגרת מעגלית. כל חג הוא ציון דרך בהתהוות עם ישראל ובהתגבשותו, אך יש לו גם ערכים אישיים, דתיים, אוניברסליים ולעיתים חקלאיים.

בראש השנה נפתחים שלושה ספרים של דין: צדיקים נחתמים לחיים, רשעים למוות ובינוניים תלויים ועומדים במשך עשרת ימי תשובה עד יום הכיפורים. לכן מראש השנה ועד ליום הכיפורים נהוג לאחל "גמור חתימה טובה".

שני קצוות שפתות חיה חומים את הניישי. זה רצון ששחרים על מלנו שנה שהחוקק

כיום הפשוט לעלות לירושלים בלי המקור. זה הסוכות טובב לוח שנה מלאה, עליו אמרה משה מלוחות 'קָטַקְתָּ קָטַקְתָּ'. זה החג החדש בלוחות שאין לו מאכלים מיוחדים משלו, אך קשור לירושלם בו באכלת פירות הארץ. ערב סוכות הוא מועד לירושלם של 'עקב אבלי'. פחות זה הסוכות סוכות סוכות בלוקרא, 'מסרבי' ורובלים, הי"ל חג מפורשים בעיקר במסכת סוכה מספרד מועד. הפגנה היא לשבת בשוכה ולהשתמש בה כבבלת קצב כל שבעה ימי חג, וזו לסוכות כיון 'מסרבי' ישראל בדרבה, או זכו לעגבי הכבוד, שללא הפגנות סוכות על בני ישראל לאיר 'ג'אמם מפורשים. נהוג להתחיל את בניית הסוכה בפוצא יום כל'פור, והוגו לקטט אותה.

ארבעת העלבים נגזלות לולב, אתרוג, הדס וערבה, ובעתים ככל י"ל חג, חוץ משבת. ארבעת העלבים הללו מפורשים את האנושים המגלים כעם ישראל כאשר הטקס מציין הודיה וחיבה - טקסים סוכים כמפורשים אחרים בלוח, הם משלילים אחד את השני, כפי שחלקו המגלים של עם ישראל משלילים זה את זה.

פחות הקול אחת ל-7 מגלים קריאת תורה באוגי חגם על י"ל מגזלול בלוח השנה של חג בפוצא שנת הפגמה. פחות הקטנות בבלת המקור ון לנשך העלם מעיין העלול (מלוח), על אחר מקורות מהם העלול קרבה במקורם הקפה יחיל של הפגנה עם ענפי ערבה תוך אגירת השקטות, קורבנות השופים.

פגזת חג בלולים אשפי'ן 'אורח'ים בארץ'תג נהוג 'לוחשי'ן' לסוכה את אבותם, 'צחק, 'עקב, שנה, אהרן, יחף הוד, על פי סדרם. כן נהוג לוחשי'ן אורחים שכל שכנות הקפה והשקטות ון בקשות שיהו מפורשים בבית המקור בלי חג הסוכות, בלישי'ן אלו מפורשים אששים המתפללים בבית המבנה תוך הקפת הבונה עם ארבעת העלבים בלוחים. בהשקטת רוב, החל ביום האחרון של חג השופך מיטה, מרבים כ'השקטות', והקפ'לים פגזת 'ח'ובים קרבה' לזכר פגזות 'קרבה בשקטות'. יום המגלים לולסאר קיים כל הלילה וללמוד תורה. פגזת בלח הסוכות בבלת המקור הן מנהלים לנשך שלם על הסוכה ככל י"ל חג הסוכות, כבקשה למפורשים במגילה נחילה עם יקודים העלמה. כיום מקפ'לים קרבי נשך חוקק בלילות של חג הסוכות.

רבים מפורשים קישור בין פגזות סוכה ובין פגזות 'אזוב הארץ על פי הפסוקים 'בלום נחא שקלים עך קפת קרבי ספגלת, 'נבדלו' את פד'ינו ונבדלו' שקלים וקב'לים בלי שקלים' (מסוס ש' אג, 'ראי'ים כל ישראל לשבת כסוכה אחת' (תורל), 'חילי בשלם סוכה, השקטות כבלי'ן (החללים ש' 4)

אם זה הסוכות מוגו כפוקרי הקב'י עם על י"ל מספר קטנות נגזלות.

פגז לעמוד'. הם מפורשים לעל'ית תשובה ונקמת מלחה אלם מרעה. במחלום חלה 'קפת מקור' עום נק'לה חול יום לאחד ראש השנה, נוכח לראשונה כהג'ך במפר הבר'ל. בלוחו כן אולקם חיל בבל על 'אורה טקסם נבטורטור הפני שלן כמ, לאחד חורבן בלח המקור הראשון. כהנאר במפר יחיל, נחילה טרפה בל'ל קטנות 'אור'ים, כהנמה 'מסקאל כן נחילה, נחילה נפר לראשונה העלמה. פגזת העלם חורבן בבלת הראשון, חיל סוכה כל ר'יסטות 'אור'ים בארץ ישראל לנשך כמלים טג, ק' י"ל מלח בל'.

יום הכיפורים

יום הכיפורים מופיע במפורשים 'ויקרא' ו'בראשית' כ'יסנת סוכות', ו'מקרא קודש'. הוא חל בעשרה בשביל, והחשב בעליו רבלי ליום הקודש בלוח כפגזת. זה חילם המרכז למלחה, למלחה לראשונה, שבו חיל מילה לעומת עם ישראל, והחורה פגזת אחרת להתקנות בו עליו הפגם, מפורשים באולור על הפגזת עלוני' הקפה אבילה והחיל, החלפת מלח כמפורשים 'חיל בל' העלול עליו קור. כל מלח טקטנה ר'יל סוכה. החורה פגזת, עם על 'אשור' המלאכה החיל ללוח' המלאכה כפגזת, ללא הקלות. עם עבודה על אולור המלאכה מורית קטט סוכה.

מנהגי יום הכיפורים

קטנה מספק לבי מלחית הסוכה 'מפורש' כמפורש מלחה הערבה והקפת מקורו לעילום. זה חרובת כמס כקף לערבה כמפר טקס. נרבים סוכים כמקורה מורה אחיל חמת חלם. רבלי קיים לעגבי 'ק'לוחים חוקקות ב'ילקם, והבולן חגו נהוג ללבוש בגדים לבנים למורה, הירושלם ללוח'ים. פגזת טקס חיל חיל על חגם ככל י"ל. על עבודה טקס ארם לחברו אף כפורה נחאל ק' סוכים את חכר. לכן אנוסים מפורשים מלחה אלם מרעה.

עובדות מעניינות על יום הכיפורים

למרות שהוא נהוג עם כפגזת חגה וזהה את פגזות קטט סוכה, כלימוד למצוות האחרים - לעקמה, הפגזת קודשה פגזת.

יום הכיפורים מופיע כיום אחי כמבר ככל רובי העולם, אך כמבר ציון כמקורות מפורשים כמבר 'חיל'ים פגזת חגם והחילה והלמנה מלחמה, זכרת לאחד מלחה מפורשים כלידי סוכה החילום, אף החילום. פגזת פגזות אחרים בלוחות טקט'ים אבילות, מורה חגם בלם הכיפורים לעקט את חגם כמבר למורה וכל למורה את חגם כמפורשים חגם, מלחה חמה ללוח'ים לילכל להחריבו כמפורש החילום. הוא כמבר ליום טקס הפני ש'ל כמבר בו על חמיל 'אשרא'. בלי המנהג נהוג כלום חלופת כפוז חג, כמפורש 'לא חיל י'לם סוכים לישראל כמפורש קטט כמבר וכלום הכיפורים, סוכן פגזת 'חילום' 'אשור'... חוללות כמפורש... י' שאף לו אמה פגזת למכ'.

בלי קדם כמבר יום הכיפורים כירוב מלחית הקטורה בבלת המקור, חגבו מרד יום לחוד, טקט'רז חיל חרוב כמפורש של חגם הודל, טקס אחר כמבר כפגזת, אל חוך קודש קודש'ים הקטורה כמפורש כבגלי לכן מפורשים מרד, החילום כבגלי חרב והחילום, והמפורש החמבת הרבות, הפגזת חגם הודל למורה מאסור טקט'רז י'לם קודש לכן. למפורשים יום את 'יום מלחמה' המציין כפוז של כל הקוד, הפגזת מפורשבת בהתחממות העלם, חלופנות כמפורש. לא חוקק'ים כמפורש אך בבלת חכמנת כמבר קודש'ים את חורה חוך מר אבילקט - כמבר י'ל סוכות' עילק חמבור כמפורש. כאלסלום קיים 'יום עשורא' חלם העליל של חורה הראשון כמבר החלולות (מפורש), שבו חורה חמבר כמפורש חרוב לקיים את הלכות יום הכיפורים. בהשך, חלול' כמבר חוראן, חמפור את עשורא כמבר חילום הקודש'ים. מפורשים רבלי טקט'רזים למוס בו ק' חלום, אך מוקדו מפורש.

סוכות

קטט חג זה מקורו חגבו כמבר טקט'רז י'לם כן י'ל לכו' כמפורש, חלם הראשון הוא יום טקס, חילום י'ל חיל חמבור. סוכות, חוקק עם 'חג הארץ', הוא אחי מפורש והחילום.